

**[Finansministeren.]**

ikke noget, der ligger i denne lovgivning, men det er noget, vi kan tage op. Jeg vil her minde om, at vi i den kontrollov, der blev gennemført i 1967, altså i min tid, fik en bemyndigelse for finansministeren til at gennemføre standardregnskaber. Denne bemyndigelse er så vidt mig bekendt ikke brugt af finansministeren. Det skal ikke være nogen bebrejdelse mod tidligere finansministre i VKR-regeringen — der har været meget andet, man skulle se på — men jeg tror, det er meget vigtigt, at man får gennemført disse standardregnskaber, ikke bare for at få en bedre skatteligning, men også for at hjælpe de erhvervsdrivende. Der er masser af små erhvervsdrivende, som har virkelig vanskeligt ved at klare et ordentligt skatteregnskab. Det er ikke altid, fordi man bevidst vil gennemføre skatteunddragelser, at man kommer i klemme; det kan i mange tilfælde simpelt hen være på grund af manglende evne til at føre disse regnskaber. Derfor bør det offentlige hjælpe særlig de mindre erhvervsdrivende med at få regnskaber stillet op på en sådan måde, at man er sikker på, at hvis man har ført disse regnskaber efter instruktionerne, så har man også sit skatteregnskab i orden. Jeg tror, det er vigtigt både af skattemæssige grunde og for at hjælpe de erhvervsdrivende. Det vil jeg altså godt arbejde med på at løse.

Hr. Hastrup talte om arvegodset. Jeg vedkender mig da gerne det arvegodt, der ligger i form af en betænkning om dette, som vi næsten helt igennem har bygget på, men jeg vil dog lige have lov til at gøre opmærksom på, at det udvalg, der har afgivet denne betænkning, blev nedsat i 1967 af den tidligere finansminister. Men det skal da ikke skille os ad. Jeg håber på, at vi i fællesskab kan løse de fleste af de problemer, der her er tale om.

Jeg kan give tilsagn om med hensyn til behandlingen — det mener jeg i hvert fald at jeg kan — at justitsministerens forslag kan blive behandlet sideløbende med dette forslag. Det må være helt naturligt, de hører jo nøje sammen.

Hr. Hastrup var inde på spørgsmålet om arbejdskraften og mulighederne for at overføre den til ligningen. Det mener jeg i høj grad der må være mulighed for, og der er jo allerede sket en hel del. Det, vi satte i

gang i sin tid med overførsel af arbejdskraft fra amtstuerne til ligningen, er der jo gjort noget ved. Det er fortsat, kurserne er fortsat, de er udvidet på forvaltningshøjskolen og andre steder, og der er fortsat betydelige muligheder for overførsel af arbejdskraft, formentlig også fra opkrævningsområderne.

Der var et spørgsmål fra hr. Hastrup, om det nu også var nødvendigt med ændringen af § 7, og det var hr. Jens Foged ligeledes inde på. Også hr. Bernhard Baunsgaard var inde på, at det skulle være noget så forfærdeligt, at arbejdsgiverne nu skal opgive på lønsedlen i en særlig rubrik, hvad de har trukket i skat for hver enkelt lønmodtager. Det forbavsede mig lidt, at alle tre partier kom med denne indvending. Man må da ikke glemme, at det er sådan i forvejen og har været det i mange, mange år — jeg ved ikke hvor mange år, men det er da noget, der aldrig har været rejst strid om — at man som arbejdsgiver har pligt til at opgive, hvad der er indtjent af den enkelte lønmodtager, på den såkaldte lønseddel. Den er pligtig efter kontrolloven. Det er altså ikke noget nyt, man kommer med; det eneste, man siger nu, er: ja men kære arbejdsgiver, kan du ikke også opføre, hvad du har trukket i skat? Det har han formentlig samtidig i sit lønregnskab. Jeg tror ikke på, at det er noget, der vil volde arbejdsgiverne særlige vanskeligheder; de allerfleste gør det jo frivilligt i dag.

Når kildeskattemyndighederne ønsker en sådan oplysning, for at de kan gennemføre slutskatteberegningen på en rimelig måde — det har de bedt to gange om at få, og de har ikke fået det — så synes jeg, man må sige, at vi skal da ikke gøre det sværere for kildeskattemyndighederne, end det er i forvejen, og derfor bør man gennemføre det. Jeg håber på, at man også på dette punkt kan møde velvilje fra de tre partier.

Jeg vil lægge megen vægt på, at vi bliver enige om denne lov, ligesom vi til syvende og sidst blev det i sin tid — trods visse stridigheder — om kontrolloven, da vi vedtog den i 1967. Det ville være rart, synes jeg, hvis vi også kunne blive enige om den revision, der ligger her. Den revision, der foreslås, hvad angår straffebestemmelserne, er jo en udløber af den kontrollov, vi behandlede i 1966-67, idet vi dengang sagde: vi kan kun revidere afsnit I og II; straffebestemmel-